

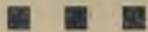
(המשך מעמוד 10)

20. אחרי שהכרך הראשון שלמנדורה יצא לאור לפני כמה חודשים. מובן שרוב בני הארץ מכירים כבר את הכרוניקה, וישנם כאלו שאינם זקוקים לקריאתה: הם היו אותה על בשרם. למרות שהכל ידוע, נקרא ונכתב כבר מזמן, הרי בכל פעם שפותחים ספרים אלה מחדש, אי אפשר שלא להודיע נוכח הבהמיות התהומית שירדה על אירופה, הטירוף שאחו בה והפך בני אדם לחיות.

המוזלמנים הצועדים בסך אל המשרפות, הנערה השמחה לכך ששכנתה מוצאת ל- הורג ולא היא עצמה, הנער המודאג מי שום שמפקד הבלוק ההומוסקסואלי לא אנס אותו לאחרונה, וזה יכול להתפרש כאילו סר חינו בעיני הנאצי, "רופא ה- שיניים" שתולש שיני זהב מתוך גול- גולות חיות באצבעותיו, הלקאות עד מוות של נערות אשר אינן מספקות רעבונם של חיילים בטרם צאתם לחזית, שומרים סאדיסטים וקאפרי יהודיים שאינם נופלים מהם, הכל ביחד נראה עדיין כדבר ש- דמיונו של אדם, ואפילו העשיר ביותר, לא יכול היה להעלות על הדעת.

בהשוואה לאשוויץ, גם הגהינום נראה כגן-עדן. כל זה מהמם עד כדי כך, ש- אינך יודע עוד מי הנבלים, ולא קשה להבין לרוחה של הנערה בסוף בית הבו- בות: "בשום פנים לא יכלה עתה לש- נוא את מוועצת היהודים (הפקחים הי- הודים של מחנות הריכוז), כל כך דלים ועלובים היו לעומת מערכולת משברי ה- יגון שהקיפות. היא גם לא יכלה לשנוא את הנאצים, קטנוניים ואפסיים היו לעומת אכזריות הצער האינסופי, שנאתה היתה תהומית ועצומה מכדי שתוכל להטילה, מכדי שתדע על מי להטילה, אף את אל- הים לא יכלה עתה לשנוא."

הכרוניקה של ק. צטניק אינה בגדר ספרות, אלא היסטוריה. עד כמה שהדבר בדהים, אלה עובדות שקרו, וצריך לל- מוד אותן, ולו כדי להבין את מה שקרה לעם היהודי במאה העשרים — אם בכלל ניתן להבין זאת — ואולי אם יקראו מספיק אנשים ספרים אלה, תימנע בכל זאת שואה נוספת.

חשבונו שהוגש לכנסיה כפרית בצרפת. עבור הורדת אלוהים מן המזבח, רחיצתו וניקויו 14.10 פרנק.

על הכנת הילה חדשה ללואי הקדוש, רחיצתו מלפנים ומאחור שלושה פרנק. על רחיצת הבתולה הקדושה, ייצור מח- דש של ישו התינוק והתקנת יד שמאל 224 פרנק.

על זנב חדש לרוח הקודש וכובע חדש ליוסף הקדוש ארבעה פרנק. על רחיצת וניקוי של איזידור הקדוש,

מוננו ככתובה קדושה ב"רקמרוו"
גם קדושים זקוקים לשיפוץ

בארב הקדושה, ניקולה הקדושה וסיליה הקדושה, והוספת כל מה שנפל מהם 20 פרנק.

על הכנת שטן חדש, הנחתו לרגלי מיי- כאל הקדוש וצביעת השיניים 45 פרנק.

על צביעת אחוריהם של לואי הקדוש וקרל הגדול, שלא נכנסו לתוך הכוכים שלהם, וקישוטם מחדש 45 פרנק.

על החתום: מר לסטיס, צבעי-צייר-פסל, התאריך: מרץ 1841.

ומי יעז עוד לומר שקדושה נרכשת בזול.

פרסום דר' עקביון